

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 54)

Een Onopgeloste Zaak

26 April 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://cornerfringe.com/media/3sqb2mr/part-54-an-unresolved-matter>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getransliterende, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 54 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

In onze laatste video bespraken we het grootste geschil dat de kerk in de eerste eeuw ooit heeft getroffen. Het was zo groot en zo intens dat het door de generaties heen nawerkte. Vanwege het goddeloze werk van Satan en omdat Satan dit geschil in zijn voordeel gebruikte, is het tot op de dag van vandaag voelbaar. We gaan verder met het eerste vers in Handelingen 15:

Handelingen 15:1 – ¹ **En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders** – Zij kwamen naar Antiochië – **“Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes –Wet van Mozes – kunt u niet zalig worden.”** (nadruk toegevoegd).

Dit waren Joodse gelovigen in Jezus die naar de heidenen in Antiochië kwamen en hen vertelden dat ze niet gered konden worden, tenzij ze de voorschriften volgden uit de Wet van Mozes. We hebben hier naar gekeken, en de Wet is overduidelijk. Dit was de basis waarop deze mannen met hun boodschap kwamen. Hoe reageerden de apostelen?

Handelingen 15:2a – ^{2a} **Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond** (nadruk toegevoegd).

Dit is hoe de apostelen reageerden op de mannen die uit Judea naar Antiochië kwamen en de heidenen vertelden dat ze niet gered konden worden tenzij ze besneden werden. In feite gingen Paulus en Barnabas ten strijde tegen deze leer. Let op de terminologie die Lukas gebruikte. Hij zei "geen kleine onenigheid," wat betekent dat het een vulkanische geschil was. Dit werd zo intens als het maar zijn kon. Eerlijk gezegd denk ik dat Lukas de hele ervaring verzachtte. Hij gebruikte bijna eufemistische terminologie: geen kleine onenigheid.

Maar Paulus legde de situatie uit met veel scherpere taal. De reden dat ik dit zeg, is omdat Paul ons de achtergrond van de situatie in Antiochië gaf. Laten we erover lezen in het boek Galaten, dat ironisch genoeg werd geschreven vanwege de kwestie van de besnijdenis. Dus, ik wil de hele achtergrond vanuit Pauls perspectief lezen. Let op, zijn taal is strenger dan die van Lukas.

Galaten 2:1-3 – ¹**Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer naar Jeruzalem, samen met Barnabas, en ik nam ook Titus mee.** – Wat u hier ziet is dat het geschil in Handelingen naar Jeruzalem werd gebracht. Dat is wat Paulus hier uitdrukt – ²**En ik ging op grond van een openbaring, en ik legde hun het Evangelie voor dat ik verkondig onder de heidenen; en afzonderlijk aan hen die in aanzien waren, opdat ik niet misschien tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.** ³**Maar zelfs Titus** – Titus was een gelovige uit de heidenen – **die bij mij was, werd niet gedwongen zich te laten besnijden, hoewel hij een Griek was** (nadruk toegevoegd).

We hebben dus wat informatie gekregen over alles wat er is gebeurd in Antiochië. We weten dat Titus een grootheid in het geloof was. Paulus gebruikte hem om kerken te stichten. Hij was geen onbelangrijke persoon als het om het geloof ging; hij was behoorlijk productief. De mannen uit Judea vertelden Titus, die één van de gelovige heidenen in Antiochië was, dat hij besneden moest worden. Titus was niet overtuigd door hun argument.

Galaten 2:4 – ⁴**En dat ter wille van de binnengedrongen valse broeders, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons tot slaven te maken** (nadruk toegevoegd).

Let op het taalgebruik van Paulus. Het was veel ernstiger dan hoe Lukas het neerlegde. Paul was zeer direct en noemde de broeders die uit Judea kwamen 'valse broeders die onze vrijheid in de gaten hielden om ons in slavernij te brengen.' Ze waren er om de heidenen die Jezus hadden gevonden in slavernij te brengen.

Galaten 2:5 – Paulus vervolgde – ⁵**Voor hen zijn wij ook geen moment in onderdanigheid opzijgegaan, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou blijven** – in u, een onbesneden heden, nadruk toegevoegd).

Dit is de achtergrond van het Paulus' perspectief van wat we lezen in Handelingen 15:2a – ^{2a}**Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond.** Paulus en Barnabas gaven niets toe aan hen. Ze gaven niet geen moment toe aan de leer dat heidenen niet gered kunnen worden tenzij ze besneden zijn.

Als we verder gaan, zullen we zien dat deze discussie zich verplaatste van Antiochië naar Jeruzalem. Laten we verder lezen:

Handelingen 15:2b – ^{2b}**. . . bepaalden zij** – de kerk in Antiochië – **dat Paulus en Barnabas en enkele anderen uit hen** – Titus was één van hen – **in verband met dit geschilpunt naar de apostelen en ouderlingen in Jeruzalem zouden gaan** (nadruk toegevoegd).

Ze moesten naar Jeruzalem gaan omdat ze in Antiochië waren, en de kwestie was niet opgelost omdat beide partijen onwrikbaar bleven. Aan de ene kant baseerden de mannen uit Judea hun standpunt op de Torah zelf en wat er in de Wet is opgetekend: heidenen moesten worden besneden, anders zouden ze worden afgesneden. Aan de andere kant zeiden Paulus en Barnabas dat heidenen niet verplicht waren om besneden te worden. De Torah, de Wet van Mozes, stelt dat als u in een kwestie bent die niet kan worden opgelost, u naar het Sanhedrin in Jeruzalem moet gaan, naar de rechters van de dag.

Een opmerking terzijde, Jezus veranderde vanwege Zijn werk en vanwege het evangelie de autoriteit die gegeven was aan de hogepriester, de schriftgeleerden en de farizeeën die als rechters zaten in de eerste eeuw. Jezus werd berecht voor het Sanhedrin, dat bestond uit mannen die deze machtspositie hadden. Die macht verschoof naar de apostelen, de ouderlingen, de gelovigen in Jezus en de rechters in Jeruzalem. Deze zaak ging naar Jeruzalem, maar het ging niet naar dezelfde hogepriesters en farizeeën die Jezus verwierpen; het ging naar de apostolische autoriteit.

Handelingen 15:3 – ³ Nadat zij dan door de gemeente – in Antiochië – uitgeleide gedaan waren, reisden zij door Fenicië en Samaria en vertelden over de bekering van de heidenen, en zij bezorgden al de broeders grote blijdschap – dit waren uitdrukkelijk Joodse broeders.

Paul, Barnabas en gezelschap, waaronder Titus, waren op weg naar Jeruzalem. Onderweg deelden ze wat God deed met de heidenen. Ze vertelden de broeders dat God een enorme deur van geloof had geopend voor de heidenen om binnen te komen. Let op, er staat niet dat het een beetje vreugde veroorzaakte voor de messiaanse Joden. Er staat dat het grote vreugde veroorzaakte voor de Joodse broeders die hoorden wat God aan het doen was.

Handelingen 15:4 – ⁴ Toen zij in Jeruzalem gekomen waren, werden zij ontvangen door de gemeente en de apostelen en de ouderlingen; en zij deden verslag van alles wat God door hen gedaan had.

Ze berichtten dat God hen had gebruikt om de heidenen te bedienen en de heidenen kwamen tot het geloof en werden geënt op Israël. Ze vertelden ook aan de apostelen en de ouderlingen over de onenigheid die in Antiochië was ontstaan en hoe de mannen uit Judea zeiden dat de heidenen niet konden worden gered tenzij ze besneden werden. Luister naar hoe ze reageerden:

Handelingen 15:5 – ⁵ Maar, zeiden zij, er zijn er enigen – er staat niet ‘alle’ – opgestaan onder de aanhangers van de sekte van de Farizeeën die gelovig zijn geworden – dit waren Joodse Christenen – die zeggen dat men hen moet besnijden en moet gebieden de wet van Mozes in acht te nemen (nadruk toegevoegd).

Ik ben niet verrast om dit te zien, omdat Farizeeën experts waren in de Wet. Ze wisten precies wat de Torah zei, vooral als het ging om afstamming en deel uitmaken van Abraham's huishouden. De Wet stelt dat u in het vlees besneden moet zijn, inclusief de vreemdeling. Dus

sommige van de messiaanse Joden die tot de sekte van de Farizeeën behoorden, stonden op en stemden in met de mannen die uit Judea kwamen, omdat dit is wat de Wet voorschreef.

Handelingen 15:6-7a – ⁶ En de apostelen en de ouderlingen kwamen bijeen om deze zaak te bezien. ^{7a} En toen **daarover een heftige woordenstrijd ontstond . . .** (nadruk toegevoegd).

Dit is interessant omdat dit de wie is wie in het geloof was. Dit waren de grootste namen in het geloof: Apostel Petrus, Apostel Jacobus, Apostel Paulus, Barnabas en Titus. Dit was de crème de la crème, en er ontstond een conflict onder de ouderlingen. Dit was het innerlijke heiligdom van het Christendom; dit was op het niveau van het Sanhedrin. Dit was niet slechts een geschil in Antiochië; dit was een geschil in het diepste heiligdom van het geloof. Dat laat ons gewoon zien hoe controversieel dit probleem was.

Blijf ons volgen, want we zijn nog maar net begonnen.
Moge de Heer u zegenen en behoeden.